Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 14 juli 2010

om medgivande av undantag från Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster, när det gäller produktion och grossistförsäljning av el i Italiens norra makroområde och när det gäller detaljistförsäljning av el till slutkunder som är anslutna till mellan- och högspänningsnätet samt till ultrahögspänningsnätet

[delgivet med nr K(2010) 4740]

(Endast den italienska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2010/403/EU)

(EUT L 186, 20.7.2010, s. 44)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Kommissionens genomförandebeslut 2012/539/EU av den 26 september 2012	L 271	4	5.10.2012

▼B

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 14 juli 2010

om medgivande av undantag från Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster, när det gäller produktion och grossistförsäljning av el i Italiens norra makroområde och när det gäller detaljistförsäljning av el till slutkunder som är anslutna till mellan- och högspänningsnätet samt till ultrahögspänningsnätet

[delgivet med nr K(2010) 4740]

(Endast den italienska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2010/403/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster ([1]), särskilt artikel 30.5 och 30.6,

med beaktande av den ansökan som Compagnia Valdostana delle Acque SpA – Compagnie Valdôtaine des eaux SpA (nedan kallat *CVA*) lämnat in per e-post den 15 februari 2010,

efter samråd med rådgivande kommittén för offentlig upphandling, och

av följande skäl:

I. BAKGRUND

(1) Den 15 februari 2010 lämnade CVA, i enlighet med artikel 30.5 i direktiv 2004/17/EG, in en ansökan per e-post till kommissionen. I ett e-brev av den 15 april 2010 begärde kommissionen kompletterande upplysningar av de italienska myndigheterna och av CVA i ett e-brev av den 15 april 2010. De italienska myndigheterna överlämnade kompletterande upplysningar genom e-brev av den 10 maj 2010 och av den 20 maj 2010, och efter en förlängning av den ursprungliga tidsfristen överlämnade CVA kompletterande upplysningar den 7 maj 2010.

(2) Ansökan från CVA, ett offentligt företag i den mening som avses i direktiv 2004/17/EG, gäller följande verksamheter, som beskrivs i ansökan:

a) Produktion och grossistförsäljning av el inom hela Italiens territorium.

([1]) EUT L 134, 30.4.2004, s. 1.

▼B

b) Produktion och grossistförsäljning av el den norra geografiska zonen (nedan kallad *norra makroområdet* ([1])).

c) Detaljistförsäljning av el till slutkunder på den fria elmarknaden i hela Italiens territorium.

II. **REGELVERK**

(3) I artikel 30 i direktiv 2004/17/EG fastslås att kontrakt som syftar till att medge utförandet av en av de verksamheter direktivet gäller inte ska omfattas av direktivet om den aktuella verksamheten i den medlemsstat där den utövas är direkt konkurrensutsatt på marknader med fritt tillträde. Bedömningen av om en verksamhet är direkt konkurrensutsatt grundas på objektiva kriterier som tar hänsyn till den berörda sektorns särskilda egenskaper. Tillträdet betraktas som fritt om medlemsstaten har genomfört och tillämpat den relevanta gemenskapslagstiftningen vid öppnandet av en viss sektor eller en del av den. Rättsakterna förtecknas i bilaga XI till direktiv 2004/17/EG, där det för elsektorns del hänvisas till Europaparlamentets och rådets direktiv 96/92/EG av den 19 december 1996 om gemensamma regler för den inre marknaden för el ([2]). Direktiv 96/92/EG har ersatts av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/54/EG av den 26 juni 2003 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 96/92/EG ([3]).

(4) Italien har genomfört och tillämpar inte bara direktiv 96/92/EG utan även direktiv 2003/54/EG och har valt att införa full juridisk och funktionell åtskillnad för överförings- och distributionsnät, utom när det gäller de minsta företagen, som är befriade från kraven på funktionell åtskillnad. Därför, och i enlighet med artikel 30.3 första stycket, bör tillträdet till marknaden anses vara fritt, i fråga om både el och gas inom hela Italiens territorium.

(5) Den direkta konkurrensutsattheten bör bedömas på grundval av olika indikatorer varav ingen i sig bör vara utslagsgivande. När det gäller de marknader som berörs av detta beslut utgör de viktigaste aktörernas marknadsandelar på en viss given marknad

([1]) Detta omfattar området Nord samt fyra mindre områden (Ene, Enw, Turbigo och Monfalcone), enligt bilaga B till kommissionens meddelande av den 10 januari 2007: *Utredning i enlighet med artikel 17 i förordning (EG) nr 1/2003 av de europeiska gas- och elsektorerna (Slutrapport)* (nedan kallad *slutrapporten*), KOM(2006) 851 slutlig.

([2]) EGT L 27, 30.1.1997, s. 20.

([3]) EUT L 176, 15.7.2003, s. 37. Notera att direktiv 2003/54/EG har ersatts av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 14.8.2009, s. 55), enligt vilket det krävs en ännu högre grad av marknadsöppnande än i de båda föregående direktiven. Eftersom tidsfristen för genomförandet av detta direktiv ännu inte har löpt ut kommer det emellertid fortfarande att hänvisas till det regelverk som införs genom direktiv 2003/54/EG.

▼B

ett kriterium som bör beaktas. Ett annat kriterium är koncentrationsgraden på dessa marknader. Med tanke på de berörda marknadernas egenskaper bör ytterligare kriterier också beaktas, som balansmarknadens funktion, priskonkurrens och den utsträckning i vilken kunder byter leverantör.

(6) Detta beslut påverkar inte tillämpningen av konkurrensreglerna.

III. BEDÖMNING

(7) Utifrån kommissionens tidigare praxis ([1]) kan följande relevanta produktmarknader urskiljas inom elsektorn: i) produktion och elleveranser i grossistledet, ii) överföring, iii) distribution och iv) elleveranser i detaljistledet. CVA:s ansökan bör alltså granskas dels i fråga om produktion och elleveranser i grossistledet, dels elleveranser i detaljistledet.

Produktion och elleveranser i grossistledet

(8) Som påpekas i skäl 2 gäller CVA:s ansökan produktion och elleveranser i grossistledet inom hela Italiens territorium, eller, som ett alternativ, i norra makroområdet.

(9) Enligt den information som finns tillgänglig ([2]), bör Italiens nationella territorium på grund av överbelastning i länkar mellan olika zoner med så gott som perfekt korrelerade priser delas in i fyra regionala geografiska marknader för produktion och elleveranser i grossistledet: norra makroområdet, centrala och södra makroområdet ([3]), makroområdet Sicilien ([4]) samt Sardinien. De italienska myndigheterna har bekräftat att avgränsningen av det norra makroområdet fortfarande är giltig som en relevant marknad, men tillägger att det pågår förändringar som innebär att avgränsningen mellan de återstående makroområdena för tillfället inte här helt klar och att det i väntan på omfattande undersökningar i dagsläget inte går att slutgiltigt bedöma konkurrensläget inom dessa geografiska marknader. Med hänsyn till detta och till att samtliga CVA:s kraftverk ligger i det norra makroområdet kommer bedömningen i detta beslut av de villkor som anges i artikel 30.1 i direktiv 2004/17/EG att begränsas till en undersökning av konkurrenssituationen inom det norra makroområdet med avseende på produktion och elleveranser i grossistledet. Även om norra makroområdet är en relevant marknad i sig kan den emellertid inte betraktas som helt isolerad från grannländerna och de andra regionerna.

(10) Såsom framgår av en fast praxis ([5]) vad gäller kommissionens beslut enligt artikel 30 ansåg kommissionen, i fråga om elproduktion, att ”en indikator på konkurrensgraden på de nationella marknaderna är den totala marknadsandelen för de tre största producenterna”. Enligt de italienska myndigheterna var andelen för de tre största producenterna i norra makroområdet 49,7 procent 2009. Denna koncentrationsnivå, som omfattar den totala marknadsandelen för de tre största producenterna, är lägre än den nivå (52,2 procent) som anges i beslut 2008/585/EG för

([1]) MERGER COMP M - 4110 EO N – ENDESA, s. 3 *(ej översatt till svenska)*.
([2]) Se slutrapporten, bilaga B, punkt A1.2.
([3]) Detta innefattar områdena Centro Nord, Piombino, Centro Sud, Sud, Rossano, Brindisi och Kalabrien.
([4]) Detta innefattar områdena Sicilien, Priolo och Kalabrien.
([5]) Se kommissionens beslut 2009/47/EG (EUT L 19, 23.1.2009, s. 57), 2008/585/EG (EUT L 188, 16.7.2008, s. 28), 2008/741/EG (EUT L 251, 19.9.2008, s. 35), 2007/141/EG (EUT L 62, 1.3.2007, s. 23), 2007/706/EG (EUT L 287, 1.11.2007, s. 18), 2006/211/EG (EUT L 76, 15.3.2006, s. 6) och 2006/422/EG (EUT L 168, 21.6.2006, s. 33).

▼B

Österrike och även lägre än den nivå (58 procent av bruttoproduktionen) som anges i beslut 2008/741/EG för Polen och mycket lägre än nivåerna i 2006/422/EG respektive 2007/706/EG för Finland (73,6 procent) respektive Sverige (86,7 procent). Koncentrationsnivån är dock högre än motsvarande procentandel, 39, som anges i besluten 2006/211/EG och 2007/141/EG för Storbritannien och Nordirland. Nivån är dock tillfredsställande låg och kan anses peka på att produktionen och elleveranserna i grossistledet i norra makroområdet är föremål för ett visst mått av direkt konkurrens.

(11) Italien har också en betydande import av el, på drygt 42 997 GWh 2008. Italien är en nettoimportör och importerade el motsvarande ca 13,43 procent av sitt totala behov ([1]). De italienska myndigheterna bekräftar ([2]) att importen har en konkurrensfrämjande effekt, särskilt i norra makroområdet. Även om denna effekt dämpas av de tekniska begränsningarna i samtrafiken med andra länder förväntas situationen förbättras ytterligare med hänsyn till den nya lagstiftningen ([3]). Det finns alltså en viss begränsning av de ledande producenternas prissättning i norra makroområdet genom importen av el från utlandet. Detta pekar på att elproduktionen och elleveranserna i grossistledet i norra makroområdet är föremål för ett visst mått av direkt konkurrens från andra EU-medlemsstater.

(12) Av kommissionens meddelande av den 11 mars 2010*Rapport om framstegen i arbetet med att upprätta den inre el- och gasmarknaden* ([4]) framgår att de tre största producenterna fortfarande kontrollerar mer än 75 procent av produktionskapaciteten i 14 medlemsstater. I rapporten placeras den italienska elmarknaden emellertid i kategorin ”måttligt koncentrerade” marknader ([5]), som enligt Herfindahl-Hirchmanindex (HHI) har lägre värden jämfört med andra kategorier. Med hänsyn till att konkurrenstrycket är ännu kraftigare i norra makroområdet än i de andra områdena, kan koncentrationsgraden betraktas som ett tecken på att elproduktionen och elleveranserna i grossistledet i norra makroområdet är direkt konkurrensutsatt.

(13) Trots att balansmekanismerna endast står för en liten del av den totala producerade och/eller konsumerade elvolymen i en medlemsstat, bör balansmekanismernas sätt att fungera betraktas som ytterligare en indikator. Enligt nu tillgängliga uppgifter är balansmekanismens funktionssätt – särskilt den marknadsbaserade prissättningen och den välutvecklade intraday-marknaden – sådant att det bör ses som en indikation på direkt konkurrensutsättning.

([1]) Dvs. den mängd el som behövs för intern konsumtion och export.
([2]) Skrivelse 0018212 av den 10 maj 2010 från den italienska el- och gasmyndigheten.
([3]) Lag nr 99/2009 av den 23 juli 2009.
([4]) SEK(2010) 251, nedan kallat *2010 års meddelande*.
([5]) Tabell 3.1 i den tekniska bilagan (s. 12) till 2010 års meddelande.

▼B

Elleveranser i detaljistledet

(14) När det gäller elleveranser i detaljistledet går den relevanta produktmarknaden att dela upp ytterligare mellan A) elleveranser till industrikunder som är uppkopplade till mellan-, hög och ultrahögspänningsnätet och B) elleveranser till mindre industrikunder, kommersiella kunder och hushållskunder som är uppkopplade till lågspänningsnätet. Dessa marknader kommer att analyseras mer ingående var för sig.

Elleveranser i detaljistledet till slutkunder som är uppkopplade till mellan-, hög- och ultrahögspänningsnätet

(15) Som de italienska myndigheterna bekräftar är marknaden för elleveranser i detaljistledet till slutkunder som är uppkopplade till mellan-, hög- och ultrahögspänningsnätet nationell till sin omfattning.

(16) Enligt den information som finns tillgänglig ([1]) uppgår den sammanlagda marknadsandelen för de tre största försäljarna av el till slutkunder som är uppkopplade till mellan-, hög- och ultrahögspänningsnätet till 43,89 procent, vilket är en tillfredsställande låg nivå ([2]) och bör ses som en indikation på direkt konkurrensutsättning.

(17) Till följd av särdragen hos den berörda produkten (el) och knappheten på eller avsaknaden av lämpliga ersättningsprodukter och ersättningstjänster, får priskonkurrens och prisbildning större betydelse vid en bedömning av konkurrenssituationen på elmarknaderna. Antalet kunder som byter leverantör är en indikator på genuin priskonkurrens och är på så sätt indirekt ”en naturlig indikator på hur väl konkurrensen fungerar. Om få kunder byter leverantör fungerar marknaden förmodligen inte optimalt, även om man inte bör bortse från fördelarna med möjligheten att omförhandla med den tidigare leverantören” ([3]).

(18) Enligt den senast tillgängliga informationen ([4]) uppgår bytesfrekvensen per mätare 2008 till 32,50 procent för stora industrikunder och till 32,80 procent för medelstor industri i Italien. Bytesfrekvensen är lägre än i exempelvis Österrike, där bytesfrekvensen för stora och mycket stora industrikunder uppgick till 41,5 procent ([5]), men är ändå betydande och omfattar nästan en

([1]) Årlig lägesrapport om den italienska el- och gasmyndighetens (AEEG) tjänste- och regleringsverksamheter av den 31 mars 2009, s. 76 (nedan kallad *AEEG:s årsrapport 2009*).

([2]) Detta ligger mycket nära koncentrationsnivån, 43 procent, på den svenska detaljistmarknaden (se skäl 14 i beslut 2007/706/EG).

([3]) Kommissionens meddelande av den 15 november 2005*Rapport om framsteg i arbetet med att upprätta den inre el- och gasmarknaden*, KOM(2005) 568 slutlig (nedan kallat *2005 års meddelande*), s. 9.

([4]) Tabell 2.2 i den tekniska bilagan till 2010 års meddelande.

([5]) Skäl 13 i beslut 2008/585/EG.

▼B

tredjedel av de stora och medelstora industrikunderna. Detaljistmarknaden för elleveranser till slutkunder som är uppkopplade till mellan-, hög- och ultrahögspänningsnätet omfattas dessutom inte av reglerade priser. Situationen i Italien är därför tillfredsställande när det gäller byte av leverantör och reglering av slutanvändarpriset och bör ses som en indikator på direkt konkurrensutsättning.

Elleveranser i detaljistledet till slutkunder som är uppkopplade till lågspänningsnätet

(19) När det gäller den relevanta geografiska marknaden för elleveranser i detaljistledet har den traditionellt betraktats som nationell till sin omfattning. I sin ansökan använder CVA den nationella marknaden som relevant marknad för elleveranser i detaljistledet.

(20) Utifrån antagandet att den geografiska marknaden är nationell i sin omfattning och mot bakgrund av tillgänglig information ([1]) verkar koncentrationen på marknaden för elleveranser i detaljistledet på den italienska marknaden vara mycket hög. De kumulerade marknadsandelarna för de tre största leverantörerna till kunder som är uppkopplade till lågspänningsnätet är 79,44 procent, varav det största företaget har en andel på 71,11 procent. Det är skäl att påpeka i detta sammanhang att enligt EU-domstolens fasta rättspraxis ([2]) är mycket stora marknadsandelar i sig, utom i undantagsfall, tecken på förekomsten av dominerande ställning. En sådan situation föreligger om marknadsandelen är 50 procent.

(21) Dessutom är detaljistmarknaden i Italien indelad i tre underkategorier, varav de två första omfattas av prisreglering:

a) En utökad skyddstjänst för inhemska kunder och små företag (med mindre än 50 anställda och en omsättning på högst 10 miljoner euro) som är uppkopplade till lågspänningsnätet och som inte har undertecknat något avtal om inköp på den fria marknaden. Driften av dessa tjänster är reserverad för företaget Acquirente Unico SpA (nedan kallat *ensamköparen*).

b) En skyddad tjänst för alla kunder som inte är berättigade för den utökade skyddstjänsten och som inte har något avtal om inköp på den fria marknaden. Denna tjänst tillhandahålls av leverantörer som väljs ut av ensamköparen genom ett konkurrensutsatt anbudsförfarande.

c) Den fria marknaden, det vill säga återstoden av detaljistmarknaden.

(22) Dessa marknader kan dock inte betraktas som oberoende relevanta marknader för detta beslut syften, eftersom kunder kan flytta från en underkategori till en annan och eftersom priserna inom samtliga tre underkategorier är marknadsbaserade ([3]). Enligt AEEG:s årsrapport 2009 omfattar den s.k. företagsinterna marknaden, som inbegriper den utökade skyddstjänsten och den skyddade servicen, ungefär 36 procent av hela detaljistmarknaden. Enligt samma rapport utmärks dessutom den utökade skyddsservicen av en mycket stark närvaro (84,3 procent) av en viss leverantör som också är verksam på den fria marknaden. Enligt de

([1]) AEEG:s årsrapport 2009.

([2]) Se punkt 328 i förstainstansrättens dom av den 28 februari 2002 i mål T-395/94, *Atlantic Container Line AB m.fl.* mot *kommissionen*. REG 2002, s. II-875.

([3]) De reglerade priserna fastställs på grundval av priserna på den fria marknaden.

▼B

italienska myndigheterna uppfattar kunderna kostnaderna för att byta som höga och fördelarna med ett byte som låga. Detta i kombination med låga priser för den utökade skyddsservicen gör det mycket svårt för nya operatörer att få en tillräckligt stor kundbas inom denna underkategori. Detta leder till en konkurrensfördel för de operatörer som tillhandahåller den utökade skyddsservicen och som dessutom är verksamma på den fria marknaden eftersom kunder som vill byta från en utökad skyddsservice till den fria marknaden eller vice versa ofta gör detta utan att byta leverantör.

(23) Av informationen från de berörda italienska myndigheterna ([1]) går det dock att konstatera att för detta beslut är den geografiska marknaden för elleveranser i detaljistledet i Italien inte nationell i sin omfattning, vilket den traditionellt anses vara och så som den sökande förutsätter, utan att den är lokal i sin omfattning, med ett territorium som oftast inte går utöver kommunnivån.

(24) I avsaknad av information om graden av konkurrens på var och en av dessa lokala marknader för elleverans i detaljistledet till slutkunder som är uppkopplade till lågspänningsnätet och med hänsyn till de ovannämnda tvivlen på graden av konkurrens i detaljistmarknaden för kunder som är uppkopplade till lågspänningsnätet på nationell nivå, enligt diskussionen i skäl 19–22, går det inte att konstatera att villkoren är uppfyllda för att medge undantag enligt artikel 30.1 i direktiv 2004/17/EG för elleveranser i detaljistledet till slutkunder som är uppkopplade till lågspänningsnätet i Italien.

(25) Således ska direktiv 2004/17/EG även fortsättningsvis tillämpas när upphandlande enheter tilldelar kontrakt för att möjliggöra elproduktion och elleveranser i detaljistledet till slutkunder som är uppkopplade till lågspänningsnätet i Italien eller när det anordnas projekttävlingar avseende sådan verksamhet i Italien.

IV. SLUTSATSER

(26) När det gäller produktion och elleveranser i grossistledet i norra makroområdet kan läget sammanfattas på följande sätt: de tre största producenternas sammanlagda marknadsandel är ganska liten, och den stora mängd el som importeras har en konkurrensfrämjande effekt inom detta område. Som beskrivs i skäl 13 är balanseringsmekanismen inget hinder för direkt konkurrens på elproduktionsmarknaden. Samtliga faktorer som anges ovan pekar alltså på en direkt konkurrensutsättning i norra makroområdet.

(27) Med tanke på de omständigheter som granskats i skälen 8–13 bör villkoren för direkt konkurrensutsatthet enligt artikel 30.1 i direktiv 2004/17/EG anses vara uppfyllda när det gäller produktion av el i norra makroområdet.

(28) Eftersom villkoret om obegränsat tillträde till marknaden anses vara uppfyllt bör direktiv 2004/17/EG inte tillämpas när upphandlande enheter tilldelar kontrakt för produktion och elleveranser i grossistledet i norra makroområdet och inte heller när upphandlande enheter organiserar projekttävlingar för utförandet av sådan verksamhet i det geografiska området.

([1]) Skrivelse 0032953 av den 20 maj 2010 från den italienska konkurrensmyndigheten.

▼B

(29) När det gäller elleveranser i detaljistledet till slutkunder som är uppkopplade till mellan-, hög- och ultrahögspänningsnätet kan läget sammanfattas på följande sätt: de tre största detaljistföretagens samlade marknadsandel är låg, bytesfrekvensen per frånträdespunkt är tillfredsställande och det förekommer ingen reglering av slutanvändarpriset. Dessa slutsatser är också förenliga med yttrandet från de berörda italienska myndigheterna om att denna marknad har varit konkurrensutsatt i flera år och att konkurrensgraden till följd av detta är tillfredsställande.

(30) Med tanke på de omständigheter som granskats i skälen 15–18 bör villkoren för direkt konkurrensutsatthet enligt artikel 30.1 i direktiv 2004/17/EG anses vara uppfyllda när det gäller elleveranser i detaljistledet till slutkunder som är uppkopplade till mellan-, hög- och ultrahögspänningsnätet inom Italiens hela territorium.

(31) Eftersom villkoret om obegränsat tillträde till marknaden anses vara uppfyllt bör direktiv 2004/17/EG inte tillämpas när upphandlande enheter tilldelar kontrakt för elleveranser i detaljistledet till slutkunder som är uppkopplade till mellan-, hög- och ultrahögspänningsnät i Italien och inte heller när upphandlande enheter organiserar projekttävlingar för utförandet av sådan verksamhet i det geografiska området.

(32) Med tanke på de omständigheter som granskats i skälen 19–25 och med hänsyn till tvivlen på att det finns tillräcklig konkurrens på nationell nivå i fråga om elleveranser i detaljistledet till slutkunder som är uppkopplade till lågspänningsnätet och i avsaknad av detaljerad information om varje relevant lokal marknad enligt de italienska myndigheternas definition går det inte att konstatera att villkoren är uppfyllda för att medge ett undantag enligt artikel 30.1 i direktiv 2004/17/EG för elleveranser i detaljistledet till slutkunder som är uppkopplade till lågspänningsnätet i Italien. Således ska direktiv 2004/17/EG även fortsättningsvis tillämpas när upphandlande enheter tilldelar kontrakt för att möjliggöra elproduktion och elleveranser i detaljistledet till slutkunder som är uppkopplade till lågspänningsnätet i Italien eller när det anordnas projekttävlingar avseende sådan verksamhet i Italien. Eftersom de statistiska skyldigheterna enligt artikel 67 kommer att fortsätta att gälla kan det vara nödvändigt att se till att de berörda upphandlande enheterna vidtar lämpliga åtgärder, till exempel genom en uppdelning av ledning och/eller bokföring för att kunna rapportera korrekt om upphandling som har utförts för utförandet av den verksamhet som inte omfattas av undantag genom detta beslut.

(33) Dessutom ska avtal som omfattar flera verksamheter behandlas i enlighet med artikel 9 i direktiv 2004/17/EG. I detta sammanhang innebär detta att när en upphandlande enhet deltar i en ”blandad” upphandling, det vill säga en upphandling till stöd för genomförandet av både verksamheter som har medgetts undantag från tillämpningen av direktiv 2004/17/EG och verksamheter som inte

▼B

är undantagna, ska hänsyn tas till de verksamheter som avtalet främst gäller. Om syftet med en sådan blandad upphandling främst är att stödja elleveranser i detaljistledet till slutkunder som är uppkopplade till lågspänningsnätet ska bestämmelserna i direktiv 2004/17/EG tillämpas. Om det är objektivt omöjligt att avgöra vilken verksamhet som avtalet främst avser ska det tilldelas enligt bestämmelserna i artikel 9.2 och 9.3.

(34) Detta beslut grundar sig på den rättsliga och faktiska situationen i februari–maj 2010 sådan den ter sig i ljuset av de uppgifter som lämnats av Republiken Italien och CVA, av 2005 års och 2010 års meddelande med deras tekniska bilagor samt av tjänsteavdelningarnas dokument 2007, slutrapporten och AEEG:s årsrapport 2009. Beslutet kan komma att ändras om betydande förändringar av de rättsliga och faktiska omständigheterna skulle medföra att villkoren för tillämpning av artikel 30.1 i direktiv 2004/17/EG inte längre är uppfyllda för elleveranser i grossistledet i norra makroområdet och för elleveranser i detaljistledet till slutkunder som är uppkopplade till mellan-, hög- och ultrahögspänningsnätet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 2004/17/EG ska inte omfatta avtal som ingås av avtalsparter och som avser genomförandet av följande verksamheter i Italien:

▼M1

a) produktion och grossistförsäljning av el från konventionella källor i norra makroområdet i Italien;

▼B

b) Elleveranser i detaljistledet till slutkunder som är uppkopplade till mellan-, hög- och ultrahögspänningsnätet inom hela Italienska republikens territorium.

▼M1

Direktiv 2004/17/EG ska vara tillämpligt på kontrakt som tilldelas av upphandlande enheter och som är avsedda att möjliggöra produktion och grossistförsäljning av el från förnybara källor i norra makroområdet i Italien.

▼B

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.